

RECLAME CODE COMMISSIE

Beslissing van de Reclame Code Commissie

In de zaak van : L.J.A. Koelman, wonende te Tilburg, klager,

tegen : Partij van de Arbeid (verder: PvdA), gevestigd te Amsterdam, adverteerder.

De procedure

Klager heeft op 4 juli 2012 door middel van het online klachtenformulier bezwaar gemaakt tegen de hierna te noemen reclame-uiting van adverteerder.

De klacht is in behandeling genomen op 9 juli 2012, waarbij de voorzitter van de Reclame Code Commissie, gebruik makend van de in artikel 8 lid 1 van het Reglement betreffende de werkwijze van de Reclame Code Commissie en het College van Beroep neergelegde bevoegdheid, heeft bepaald dat de zaak met spoed op een vergadering wordt behandeld.

Namens de PvdA heeft mr. J.P. van den Brink, advocaat, bij e-mail van 16 juli 2012 meegedeeld dat de PvdA afziet van een schriftelijk verweer en zich beperkt tot het geven van een mondelinge toelichting ter zitting.

De Reclame Code Commissie (hierna: de Commissie) heeft de klacht behandeld in haar vergadering van 19 juli 2012.

Klager was ter vergadering aanwezig. PvdA werd vertegenwoordigd door mevrouw S. van Geest, bijgestaan door mr. Van den Brink voornoemd.

De bestreden reclame-uiting

Het betreft een televisiecommercial, waarin Diederik Samsom, partijleider van de PvdA, toelicht waarom hij de politiek in is gegaan en hoe hij de politiek bedrijft. Samsom is in de commercial onder meer te zien in zijn thuissituatie met zijn vrouw en twee kinderen, terwijl hij onder andere zegt:

“Mijn kinderen bepalen mede wie ik ben en hoe ik politiek bedrijf. De volgende generatie heeft voor mij twee heel concrete gezichtjes.

(...)

Ik geloof in de kracht van mensen. Ik geloof dat we samen tot grote dingen in staat zijn. Samen Nederland sterker en socialer maken. Thuis komt dat soms heel dichtbij. Mijn dochtertje is geboren met een handicap. Met heel veel oefenen en hulp van buitenaf komt ze er wel, want ze heeft het doorzettingsvermogen van een dieseltrein. Lopen kan ze al, en aan rekenen en schrijven werken wij nu hard.

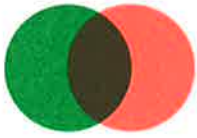
(...)

Goede zorg, het beste onderwijs, een duurzame economie.

Voor mijn kinderen, voor hun leeftijdgenootjes, voor de toekomst. Daar strijd ik voor, met alles wat ik in me heb.”

De klacht

In de televisiespot hangt Diederik Samsom het ziektebeeld van zijn gehandicapte tienjarige dochter aan de grote klok, waarmee hij als ouder het risico neemt dat zij daarvan later nade-

lige gevolgen ondervindt. Klager acht de uiting daarom in strijd met de goede smaak en het fatsoen als bedoeld in artikel 2 van de Nederlandse Reclame Code.

De mondelinge behandeling

Klager heeft aan de hand van pleitaantekeningen zijn standpunt dat sprake is van strijd met de goede smaak en het fatsoen nader toegelicht. Daarbij is onder meer aangevoerd dat Samsom zich in het onderhavige spotje (alleen) onderscheidt van lijsttrekkers van andere partijen door het inzetten van zijn gehandicapte tienjarige dochter, waarmee zij tot 'unique selling point' en tot onderdeel van de verkiezingscampagne van de PvdA wordt gemaakt. Hiermee maakt de PvdA misbruik van andermans leed voor reclamedoeleinden, wat door de Commissie in de zogenaamde 'Benetton-uitspraak' (betreffende het afbeelden van een aids-patiënt) ontoelaatbaar is bevonden. Als politicus en als ouder dient Samsom zijn kind niet in te zetten voor politiek gewin. Ouders dienen hun kinderen juist te beschermen tegen eventueel mediageweld.

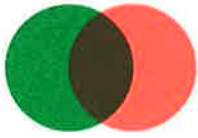
Mr. Van den Brink heeft aan de hand van een pleitnota het standpunt van de PvdA toegelicht. Dit standpunt wordt als volgt samengevat.

Volgens vaste jurisprudentie stelt de Commissie zich bij de beoordeling van klachten die betrekking hebben op subjectieve normen terughoudend op. In het onderhavige filmpje, waarin de kinderen van Samsom op een integere manier worden getoond, zijn de grenzen van het toelaatbare niet overschreden. Samsom heeft er ook voorafgaand aan deze spot nooit een geheim van gemaakt dat zijn dochter een handicap heeft. In de spot wordt zij niet als zielig neergezet, maar wordt juist haar kracht benadrukt. Klager meent – blijkens zijn column in Metro van 5 juli 2012 – op te moeten komen voor de belangen van de dochter van Samsom als niemand anders dat doet. Het is echter uitsluitend aan de ouders van een kind, gehandicapt of niet, te bepalen wat wel en niet in het belang van hun kind is. De Commissie is niet bevoegd te treden in de vrijheid van ouders om beslissingen te nemen over hun kinderen.

Het oordeel van de Commissie

Bij de beantwoording van de vraag of een reclame-uiting in strijd is met criteria zoals de goede smaak of het fatsoen, zoals klager met zijn klacht bedoelt, stelt de Commissie zich terughoudend op. In een dergelijk geval dient immers te worden getoetst aan subjectieve normen waarbij, anders dan bij objectieve normen, de persoonlijke waardering een belangrijke rol speelt. Bij toetsing van een uiting aan subjectieve normen beoordeelt de Commissie of volgens huidige maatschappelijke opvattingen de grenzen van het toelaatbare zijn overschreden. Voorts is van belang dat in het onderhavige geval sprake is van een reclame-uiting van een politieke partij. Indien een dergelijke uiting voor denkbeelden in strijd met de Nederlandse Reclame Code (NRC) wordt bevonden, dan kan de Commissie de adverteerder slechts vrijblijvend adviseren zich voortaan van een dergelijke wijze van reclame maken te onthouden.

In de onderhavige televisiespot presenteert Diederik Samsom zijn politieke visie en verwijst daarbij onder meer naar zijn dochter die een handicap heeft. Het is de keuze van Samsom om in het kader van de verkiezingscampagne een kijkje te geven in zijn gezinssituatie. Niet kan worden geoordeeld dat de wijze waarop hieraan invulling is gegeven, op grond van het loutere feit dat sprake is van een gehandicapt kind, in strijd met de goede smaak en het fatsoen is. Ongeacht hoe men denkt over het laten figureren van familieleden in een commerciaal als de onderhavige en de mogelijke gevolgen die dit wellicht in de toekomst voor de betrokkene(n) kan hebben, geldt naar het oordeel van de Commissie dat niet reeds daardoor

sprake is van een reclame-uiting die naar hedendaagse maatschappelijke opvattingen als ontoelaatbaar moet worden beschouwd.

Gelet op het vorenstaande wordt als volgt beslist.

De beslissing

De Commissie wijst de klacht af.

Partijen hebben, voor zover zij in het ongelijk zijn gesteld, de mogelijkheid tegen deze uitspraak beroep aan te tekenen bij het College van Beroep, onder gelijktijdige storting van het voor de behandeling van het beroep verschuldigde bedrag.

Het beroepschrift dient, nu sprake is van een spoedeisende zaak, binnen **7 dagen** na dagtekening van deze uitspraak in het bezit te zijn van het College van Beroep, waarvan het secretariaat gevestigd is te Amsterdam.

Het postadres van het secretariaat is: postbus 75684, 1070 AR Amsterdam.

De voorzitter

Mr. J.P. Fokker

De secretaris

Mr. S.L. Brons

Gewezen door mr. J.P. Fokker, voorzitter, en K.E.M. Buitenhuis, mr. A.K. Evers, R.G.H. de Rooij en H.W. Zuur, leden.

Amsterdam, 20 juli 2012